

er det, jeg har foreslaaet, nemlig at Afgiften paa Brændevin og Whisky forhøjes med 20 Øre pr. Liter og paa Kaffe og Te med 10 Øre pr. Kilo; og saa foreslaar jeg, at man tager Halvdelen af disse 4 Skatter som et aarligt Bidrag til Fonden. Man vil sige, det er mærkeligt, at jeg vil forhøje Afgiften paa Kaffe og Te; men jeg vil der henvise til, at England har altid opretholdt en ret stor Afgift paa Te; og der kan være noget, der taler derfor, thi der er adskillige, som man ikke kan faa Skat af paa anden Maade end ved saadan en enkelt Afgift, og naar England har kunnet gøre det gennem mange Aar, kan vi i og for sig ogsaa gøre det herhjemme. Naar jeg har foreslaaet Tolden paa Kaffe forhøjet med 10 Øre pr. Kilo, ligger det i, at vi, som sad i Toldudvalget, den Gang vi nedsatte Kaffe-tolden, ingen Tak fik for det; man sagde, det var dumt, for man kunde slet ikke mærke, at Kaffepriserne faldt en Smule; og fra visse politiske Sider blev det sagt: Herregud, lad os saa forhøje igen med 5 Øre, siden det ikke regnes for noget; saa faar vi da Pengene ind. Disse 4 Skatter vil tilsammen andrage 13 Mill. Kr., og Halvdelen deraf, det vil altsaa sige $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil tilflyde Fonden.

Naar jeg i min § 3 har sagt, hvem det er, der skal betale, har jeg fritaget de gifte Kvinder, Soldaterne og Embeds- og Bestillingsmændene. At gifte Kvinder bliver fritaget, finder jeg rimeligt, fordi de gaar ind under deres Mænds Formueomstændigheder, naturligvis for saa vidt de ikke har Særformue; og Mændene skal jo betale et Indskud af deres Aarsindtægt; men hvis Indtægten er saa lille, at den ikke er 1,200 Kr., bør Staten betale for vedkommende gifte Kvinde. Noget andet er, om det er rigtigt at fritage de værnepligtige. Jeg ser, at i Norge foreslaas det, at Krigsministeriet daglig betaler 3 Øre for den værnepligtige i den Tid, han er Soldat. Det vilde jeg ogsaa foretrække her og sige: det var rimeligere, der blev betalt for ham af Krigsministeriet 3 Øre om Dagen i den Tid. Her vilde jeg altsaa paa en vis Maade stille et Ændringsforslag til mit eget Forslag. At Embeds- og Bestillingsmænd er fri og holdes udenfor, finder jeg ganske rimeligt, da de i Forvejen har deres Pension.

Endvidere har jeg stillet Forslag om, at der yderligere af Staten stilles Sikkerhed for, at de Beløb, som skulde komme til Stede efter Forslaget, virkelig kommer til Stede. Og det vil jo ikke blive smaa

Beløb, det kommer til at dreje sig om, idet der vilde blive saadant noget som 700,000 Personer, der skulde betale Indskud. Naar de skulde svare 1 pCt. af deres Indtægt, dog mindst 12 Kr. aarlig, antager jeg, de i alt vilde komme til at svare 14 Mill. Kr., og da Tolden vil andrage ca. $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil det i alt blive ca. 20 Mill. Kr. Men skulde det ikke slaa til, mener jeg, at Staten maatte garantere, og derfor har jeg i § 5 foreslaaet, at Staten garanterer for, at Pensionen betales fuldt ud, men den har til Gengæld Ret til at faa Halvdelen af det Beløb, den tilskyder, refunderet hos vedkommende Kommune. Skulde Staten betale f. Eks. 5 Millioner ud over, hvad der indkommer til Fonden, vil den altsaa faa Ret til at faa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. igen af Kommunerne fordelt paa disse efter deres Indbyggerantal.

§ 6 gaar ud paa, at naar en Mand eller Kvinde er fyldt 62 Aar, har han eller hun Ret til at hæve 300 Kr. aarligt, og i § 7 hedder det, at hvis en Mand eller Kvinde bliver Invalid efter sit 18de Aar, har han eller hun under visse nærmere Bestemmelser, som skal fastsættes af Indenrigsministeren, Ret til at hæve indtil 300 Kr. Jeg gaar selvfølgelig ud fra, at der bliver fastsat Instrukser, hvorefter der skal skaffes Løgeattest, saa at det kan slaas fast, hvor meget vedkommende har mistet i Førlighed. Hvis han har mistet den hele Førlighed, skal han have mindst 300 Kr., hvis han ikke har mistet hele sin Førlighed, skal han have et mindre Beløb. Muligvis kunde man fastsætte et større Beløb end 300 Kr., men jeg har blot villet antyde, at en Mand, som uden egen Skyld mister sin Førlighed, f. Eks. mister sit Syn eller bliver lam eller paa anden Maade ude af Stand til at fortjene sin Føde, maa have en aarlig Pension, men det kan jo nærmere ordnes, Jeg har ikke villet udpensle det, men Tanken forstaar man let. Det er maaske nok for lavt, naar jeg har fastsat det 63de Aar som det, hvor man faar Ret til Pension, naar man tager Hensyn til den Alder, der er fastsat i andre Lande, men Grunden til, at jeg har valgt 62 Aar, er den, at vi ved Alderdomsunderstøttelsen er nede paa 60 Aar, og det vil være ret vanskeligt at komme højere op. Hvis man i Stedet for 62 vilde gaa op til 65 Aar, vilde der spares adskillige Millioner, og Forslaget vilde være langt lettere at gennemføre. Men dette Spørgsmaal kan vi jo drøfte.

Efter §§ 8—12 bliver det Kommuner-